

“El Regne de Déu ens reclama.”, Diumenge 17 TO

Dos paràboles amb un **mateix missatge**. Un **tesor** i una **perla** de un immens valor estan descoberts per dos persones diferents. Les dos reaccionaràn d'igual manera : vendran sense esperar-se tot els seus bens per esdevenir propietaris d'aquests tresors que acaben de trobar.

Per Jesús, **així s'han de comportar aquells que busquen i troben el Regne de Déu.**

Poder Jesús sospita que alguns el segueixin només per interès, **sense tenir idea de centrar-se autènticament en el més important : el Projecte del Pare de dur l'humanitat devers un món més just, més fratern i més feliç, i això fins a la seva salvació.**

A on ens trobem avui, quan més de vint segles han passat ? Quants cristians viuen avui **tancats en pràctiques**, intuïnt que no han trobat en cap ni una aquest “tesor immens” ?

Perquè aquesta falta d'entusiasme i d'alegria en les nostres esglésies i aquesta incapacitat a portar vers allò que és **el cor de l'Evangelí** tants homes i dones que s'han allunyat, **però sense deixar ni a Déu ni a Jesús** ?

Després de l'últim concili, Pau Sisè farà aquesta afirmació forta : **“Sols el Regne de Déu és absolut. Tot altre cosa és relativa.”**

Més tard, Sant Joan-Pau II ho tornarà a dir : **“L'Església no és en ella mateixa la seva pròpia fi, sinó que posa l'èmfasi en el Regne de Déu, del qual és el germen, el signe i l'instrument.”**

I el Papa Francesc assegura : **“El projecte de Jesús és instaurar el regne de Déu.”**

Si això és la fe de l'Església, com pot ser que encara avui cristians no sàpiguen res de aquest Projecte, de la seva audàcia i passió que han mogut Jesús tota la seva Vida ?

L'Església — com cadascú de nosaltres — no es pot ni renovar, ni regenerar sense fer de aquesta recerca **el seu essencial, la seva raó d'existir.**

El Papa Francesc ens recorda sempre que **“El Regne de Déu ens reclama.”** Aquest crit ens arriba dels mateixos llavis de Jesús.

“El Regne de Déu ens reclama.”, Diumenge 17 TO

Ens hem de sentir interpel.lats. La decisió més important que hauríem de prendre avui dia en les nostres comunitats, en les nostres famílies — allà on siguem — no és esquarterar-nos per saber si els preveres han de dur tal indumentària o tal altre, si s’ha de fer servir o no el llatí, o qualsevol altre ximpleria, ***sinó de tornar a QUI és autènticament l’Ànima i la Revelació de aquest Projecte : CRIST RESSUSCITAT.***

Aleshores, guiats pel seu Esperit, el podrem viure intensament, en el nostre ésser i en el nostre actuar per aquest món, EL NOSTRE MÓN.